

خبر

وضعیت ذخایر آب در ۱۶۹ سد

۴۲ درصد مخازن خالی است

● وزارت نیرو با تأکید بر اینکه ۴۲ درصد مخازن سدهای کشور خالی است، حجم آب موجود در ۲۹ سد را ۹۰ تا ۱۰۰ درصد اعلام کرد. وزارت نیرو اعلام کرد: از ابتدای مهرماه سال گذشته تا ۲۰ مرداد سال جاری، میزان ذخیره آب ۶۵ سد کشور کمتر از ۴۰ درصد بوده که از جمله این سدها می‌توان به سدهای لار، زاینده‌رود، درودزن، ساوه، ۱۵ خرداد، استقلال و دوستی اشاره کرد. بر پایه این گزارش، از ۱۶۹ سد موجود در کشور، مخازن ۲۹ سد بین ۹۰ تا ۱۰۰ درصد ذخیره آب دارد که از جمله آن می‌توان از سدهای لتیان، کرج، گیلارلو، قشلاق و شهید عباسپور نام برد. این گزارش می‌افزاید: ۳۱ سد از جمله البرز، میجران، دز، کرخه، آبگتان و طالقان، دارای ۷۰ تا ۹۰ درصد و ۳۰ سد از جمله، ارس، تهم، سهوند، بوکان و کوثر بین ۵۰ تا ۷۰ درصد ذخیره آبی دارند. ۱۴ سد از مجموعه سدهای کشور که سدهای سفیدرود، شهریبجار، شهید رجائی، شهید قنبری و طرق از آن دسته هستند، بین ۴۰ تا ۵۰ درصد ذخیره آب دارند.

خبر

ادامه از صفحه ۵

نمره ضعیف مدیریت بحران در صنعت نفت

وقتی راجع به همه حوادثی که در همه دنیا اتفاق می‌افتد، صحبت می‌شود ابتدا باید درباره بیش از حوادث بحث کرد که آنها قبلا چه کارهایی کرده‌اند که به اینجا رسیده‌اند، چه برنامه‌هایی داشتند از چه امکاناتی در مانور استفاده می‌کردند... و حین حادثه و پس از آن چه می‌کنند یا چه خواهند کرد، بسته به موارد قبل از حادثه است. در ایران چون به پیش از حادثه فکر نمی‌شود یا اگر فکر می‌شود فقط به اندازه نیاز (یا بهتر باید گفت فقط تا نوک دماغ) فکرها صورت می‌گیرد، در حین و پس از حادثه همیشه ناقصی‌هایی داریم که حوادث بعدی را رقم می‌زنند... در دسته‌بندی‌هایی که برای کشورهای مختلف در شرایط بحرانی انجام می‌شود، به نظر بنده، باید برای هر کشور در هر حادثه یک رتبه به‌ویژه اختصاص داد که فقط با همان کشورها مقایسه شود. مثلا در زمینه زلزله، ایران فقط با کشورهای که از نظر خاک، نوع سازه‌ها، رفتار مدیران، آگاهی مردم، امکانات و تجهیزات... نزدیک به همه هستند، مقایسه شود (پس کسی که مردم انتظار بالایی نسبت به آن نداشته باشند، منظور این است که ایران با ژاپن در زلزله، در سیل یا مالزی و اندونزی، در زمینه نفت یا نروژ و فرانسه، در زمینه صنعت با آلمان... قابل مقایسه نیست! پس قیاس با خارج در همه حوادث کاملا و از ریشه اشتباه است. در زمینه حوادث مرتبط با نفت، به‌دلیل نداشتن آگاهی لازم نسبت به حوادث و نحوه برخورد با آن و همچنین ضرورت نداشتن و اجرایی‌نکردن شرایط مدیریت بحران، (البته به نظر بنده) ایران را می‌توان فقط با کشورهای نفتی‌ای مانند ونزوئلا و عراق مقایسه کرد که با کوچک‌ترین اتفاق همه صنعت زیر سؤال می‌رود و آیینی جدی می‌بیند و مقصر آن دم‌دستی‌ترین مدیر است. حتی به‌عنوان نمونه، طبق آخرین خبری که بنده از مدیریت بحران یکی از پتروشیمی‌های فعال کشور گرفته‌ام، شخصی را از طرف سازمان‌های ذی‌ربط مسئول پروژه مدیریت بحران و بررسی حادثه کرده‌اند که سابقه مدیریت بحران شهری را دارد و هیچ سابقه صنعتی در رزومه ایشان نیست! تا چه زمانی و چه مقدار هزینه و نفر را باید از دست داد که کمک حال ما باشد نه‌فقط پرتیرینی از مدیریت‌های بالادستی برای نشان‌دادن رفتار هیجانی خود به کارکنان صنعت و مردم کوچه و خیابان، باید منتظر اتفاق‌هایی بزرگ‌تر و پرهزینه‌تر در صنعت نفت بود که صنعتی قدیمی و ریشه‌دار است که هم‌زمان با قدیمی‌بودن خود صنعت، ابزارآلات و تجهیزات آنها نیز قدیمی بوده (البته در برخی از قسمت‌های صنعت نفت) که هر از گاهی باید چند کشته و مصدوم و هزینه‌های سرسام‌آوری داد تا شاید به مدیریت پیش از حادثه فکر کنیم نه‌فقط به مدیریت پس از آن و ژست‌های آن. اشخاصی ناگاه، مسئول پروژه‌های مدیریت بحران می‌شوند که کوچک‌ترین تخصصی در این زمینه ندارند و فقط‌فقط مسائل تجاری را می‌بینند و باری به هر دلیل پروژه را انجام داده و تحویل می‌دهند. با نگاهی گذرا به اکثر پروژه‌های انجام‌شده در زمینه مدیریت پس از حوادث و فرماندهی حادثه، می‌توان فهمید اگر اینترنت نبود، هیچ پروژه‌ای، انجام‌شدنی نبود. با وجود هیهوهای بسیاری که در زمینه بحران و آگاهی‌های مرتبط با آن در کشور انجام می‌شود، نمره مدیریت بحران نمره‌ای بی‌نهایت ضعیف و پذیرفتنی نیست، زیرا فقط در تلویزیون‌بودن و حرف زبازدن راجع به کارهای انجام‌شده جلو حوادث را نمی‌گیرد. بهتر است هنگامی که توانستیم از یک بحران طبیعی یا صنعتی، فقط یکی، سربلند بیرون بیایم، بعد از آن در روزنامه و سایت و تلویزیون و رادیو از افتخارآتمان صحبت کنیم، زیباتر است، به امید آن روز!

شکوفه حبیب‌زاده: «دست‌فروشی جرم نیست». این جمله را چند وقتی است که از سوی نهادهای مردمی حامی دست‌فروشی می‌شنویم. دیرگاهی است که برخورد با دست‌فروشی از سوی شهرداری‌ها و نمایندگانشان به‌طور مستمر انجام می‌گیرد و به‌نوعی با این مسئله برخورد می‌شود که گویی با بزهدکاران برخورد می‌کنند. شکل‌گیری چنین نهادهایی نیز برهمن اساس از سوی فعالان مدنی پیگیری شد. اما آیا می‌توان تا این اندازه از دست‌فروشی حمایت کرد؟ بسیاری از اقتصاددانان معتقدند دست‌فروشی و فعالیت‌هایی از این‌دست، به دلیل اینکه برای اقتصاد ارزش افزوده ایجاد نمی‌کنند و به نوعی شغل کاذب محسوب می‌شوند، نباید چندان حمایت شوند، اما همین کارشناسان بر این نکته تأکید دارند نمی‌توان در شرایطی که در بحران اقتصادی قرار داریم و وضعیت بی‌کاری در کشور به شکل غیرعادی درآمده، از فعالیت‌هایی مانند دست‌فروشی که برای امرار معاش شهروندان صورت می‌گیرد، جلوگیری کرد. «ساماندهی» فصل مشترک میان موافقان و مخالفان این پدیده اقتصادی-اجتماعی است، اما حتی شیوه این ساماندهی نیز به محل مناقشه میان این دو گروه بدل شده است. کمال اطهاری، اقتصاددان، در گفت‌وگوی خود با «شرق»، از حق مردم بر پیاده‌روها و مراودات مردمی در قالب دست‌فروشی حمایت می‌کند و معتقد است فارغ از اینکه بخواهیم در حوزه اقتصاد این پدیده را بررسی کنیم، دست‌فروشی در زمره حقوق بشر قرار دارد. او درعین حال معتقد است مراودات مردم در قالب دست‌فروشی، نه خصلت پارزیت دارد نه خصلت یک امر مولد. بنابراین تأکید می‌کند باید کفری به حال شکستن قلمه کارآآمد در اقتصاد کرد که منجر به گسترش این پدیده در ایران شده است. به گفته اطهاری، برای بررسی چنین مسئله‌ای، باید از شعارها و دلسوزی‌ها به برنامه‌ها گذر کنیم و مسلمان محل چنین اقداماتی در مؤسسات پژوهشی آزاد است نه نهادهای دولتی و چون قافد این اندیشه‌ها هستیم، دچار خط و خطاهای بسیار بزرگی می‌شویم.

شهرداری‌ها این مورد را در قانون بلدیه بخوانند و بدانند جزء حق الناس است.
برخی معتقدند باید این را که ایسن افراد برای گذران زندگی مشغول کار خلاف نشده‌اند و دست‌فروشی را برای امرار معاش برگزیده‌اند در نظر گرفت.
کاملا درست است. در همین ردوبدل‌ها، نیازهای روزانه‌مان را پیدا می‌کنیم. مکان‌های مختلف پیرامون شهر مانند جمعه‌بازارها فضاهای پر نشاط و پرزندگی هستند. به جای این فضاها که مسدود می‌شوند، با هزینه‌های زیاد، تعدادی کت‌وشلوار از درخت‌ها آویزان می‌کنند و برای برخی هنرمندان خاص، محل تغذیه‌ای ایجاد می‌کنند که با این کار، حیات شهری مسدود می‌شود. در کنار آن، در مکان‌هایی که پس‌زمینه آن رؤیت‌پذیر نیست مانند کنار اتوبان‌ها، مجسمه‌هایی استفاده می‌کنند که می‌توان آنها را دید. فضاهای عمومی که در دسترس مردم است مسدود شده و به جای آن مکالمال‌ها ساخته می‌شوند. مردم را در چهارراه ولیعصر به زیر زمین می‌فرستند و در تقاطع همت و حکیم، در جای عجیب‌وغریبی تعدادی مجسمه و فیل سبز می‌سازند که مردم نمی‌توانند از آن استفاده کنند.
با این کارها دسترسی مردم به فضاهای عمومی کمتر می‌شود و فضاهای عمومی به جاهای پرت‌تر می‌روند. درست است که بوستان ولایت ایجاد شده که خیلی هم خوب است، اما به کجای جامعه مربوط است؟ در جایی بلادفاع ساخته شده و به قول مردم محلی، بروهت سبز است. مردم شهر از هیچ‌کدام از حقوشان استفاده نمی‌کنند. طبقات کم‌درآمد به شهر رانده شده‌اند با این شعار که تهران مکان پردرآمدهاست. در واقع حقوق شهروندی از مردم سلب شده است. بعد از دهه ۶۰ تهران جای از ما بهتران شد. حالا آخرین پخش از این راندن، مانده؛ یعنی یک‌سری دست‌فروش جلوی رفت‌وآمد ما را بهتران را گرفته‌اند می‌خواهند با قانون بلدیه در ۱۲۸۶ شمسی تا به حال، معابر جای گذر شهروندان و مراوداتشان بوده است. معابر عمومی برای این نیست که شهروندان از کنار هم بگذرند. وقتی شما پیاده از جایی می‌روید، این اسکان را دارید که مصارف شخصی‌تان را پیدا کرده و در وقت و انرژی‌تان صرفه‌جویی کنید. این اتفاق در معابر عمومی و در وسایل حمل‌ونقل عمومی، مثل مترو، اتوبوس هم می‌تواند وجود داشته باشد. البته می‌توانیم بگوییم در مترو به دلیل ازدحام و زیادشدن بار، این کار انجام نشود، اما در معابر عمومی مشکلی ندارد.

کا در اقتصاد، دست‌فروشی را در چه دسته‌ای می‌توان قرار داد؟

دست‌فروشی بخشی از روابط آزاد بازار است. نمی‌توانیم یک نفر را از دست‌فروشی منع کنیم؛ زیرا این جزء حقوق بشر است که یک انسان بتواند با انسانی دیگر روبه‌رو شود و نیازهایش را ردوبدل کند. می‌کند باید کفری به حال شکستن قلمه کارآآمد در اقتصاد کرد که منجر به گسترش این پدیده در ایران شده است. به گفته اطهاری، برای بررسی چنین مسئله‌ای، باید از شعارها و دلسوزی‌ها به برنامه‌ها گذر کنیم و مسلمان محل چنین اقداماتی در مؤسسات پژوهشی آزاد است نه نهادهای دولتی و چون قافد این اندیشه‌ها هستیم، دچار خط و خطاهای بسیار بزرگی می‌شویم.

کا در اقتصاد، دست‌فروشی را در چه دسته‌ای می‌توان قرار داد؟
دست‌فروشی بخشی از روابط آزاد بازار است. نمی‌توانیم یک نفر را از دست‌فروشی منع کنیم؛ زیرا این جزء حقوق بشر است که یک انسان بتواند با انسانی دیگر روبه‌رو شود و نیازهایش را ردوبدل کند. می‌تند باید کفری به حال شکستن قلمه کارآآمد در اقتصاد کرد که منجر به گسترش این پدیده در ایران شده است. به گفته اطهاری، برای بررسی چنین مسئله‌ای، باید از شعارها و دلسوزی‌ها به برنامه‌ها گذر کنیم و مسلمان محل چنین اقداماتی در مؤسسات پژوهشی آزاد است نه نهادهای دولتی و چون قافد این اندیشه‌ها هستیم، دچار خط و خطاهای بسیار بزرگی می‌شویم.

خبر

کا گزاره‌هایی وجود دارد که شهرداری‌ها به کمک برخی افراد شناخته‌شده اما نه‌چندان خوشنام، با دست‌فروش‌ها به نام سد معبر برخورد کرده‌اند.
مسلم است که برخورد فایده ندارد. شهرداری‌ها حق ندارند به نام سد معابر به‌این‌ترتیب جلوی دست‌فروشان را بگیرند. همان‌طور که شهرداری دولت حق ندارد مشور را چوب بزنند. مردم برای استفاده از معابر بشرق حق دارند. بهتر است

اقتصاد

اطهاری در گفت‌وگو با «شرق» از راندن دست‌فروشان تهران توسط از مابهتران می‌گوید

دست‌فروشی، پارازیت نیست

جاروکردن نمایشی دست‌فروشان، حلقه رانتی اقتصاد ایران را کژکارکردتر می‌کند

پسر: رونق‌دهی رستنی، شرق

برابر متوسط جهانی است. اقتصاد غیرمولد منجر به این امر شده و همه خیابان‌ها و کوچه‌پس‌کوچه‌های ما به دلیل این مسئله دچار معضل پارکینگ و رفت‌وآمد شده و فضاهای عمومی نفس‌بر شده است. همه اینها می‌خواهند دست‌فروش‌ها را از شهر برانند. یکی از وظایف شهرداری این است که دست‌فروش‌ها را ساماندهی کند.

کا شما به ساماندهی دست‌فروشی اشاره کردید. منظور شما چه نوع ساماندهی است؟

انسان‌ها همیشه این استدلال را دارند که روابط خودشان را به‌صورت خودجوش ساماندهی می‌کنند. اگر ساماندهی دموکراتیک صورت نگیرد، به صورت مخفی و دارودسته‌ای انجام خواهد شد. مثل اجاره‌دادن کنار خیابان به متکدیان و باج‌گیری. دست‌فروش‌ها باید به‌تدریج ساماندهی شوند. به هر حال اکنون در دوران رکود شدید اقتصادی هستیم و انبوهی غیرعادی‌تر از دست‌فروشی ایجاد شده است. همان‌طور که اعتیاد به همین دلیل غیرعادی‌تر از مواقع دیگر است. هیچ سازمانی نمی‌تواند ساماندهی دست‌فروش‌ها را که در طرح جامع و مددکاری اجتماعی دیده شده، انجام دهد. مددکارهای اجتماعی آموزش‌هایی می‌دهند و کالاهایی تولید می‌کنند که قابلیت عرضه به مردم را ندارند. در جاهای مختلف کالاهایی تولید می‌شود که مردم نمی‌بینند، اما دست‌فروش‌ها این موقعیت را فراهم می‌کنند. در لندن، کنار فروشگاه بزرگ رنجبرهای مثل C&A، محوطه بسیار بزرگی بود که دست‌فروش‌ها صبح روزهای تعطیل یا کاری اجناسشان را برای عرضه می‌آوردند و هیچ‌کدام از فروشگاه‌های بزرگ معترض حضورشان نبودند.

کا صنوف اکثر از حضور دست‌فروشی ناراضی هستند. البته نه آن افرادی که به‌عنوان تبادل‌کننده رانت از آنها یاد می‌کنید، بلکه اضافی که واقعا برای امرار معاش فعالیت می‌کنند و دست‌فروش‌ها را در کارشان خلل ایجاد کرده‌اند. مثلا روزهای نزدیک عید، مغازه‌ها خالی از مشتری است و دست‌فروش‌ها تا میانه‌های خیابان بساط خود را پهن کرده‌اند. مغازه‌دارها اعلام می‌کنند مکانی برای دست‌فروش‌ها در نظر گرفته شود که در آنجا فعالیت کنند، اما دست‌فروش‌ها معتقدند این مکان نباید جایی بود‌اشد که دسترسی مردم سخت باشد.

نظر شما در این باره چیست؟

کاملا درست است. بخشی از حقوق شهری به صورت مقدم به شهروندانی مربوط می‌شود که در آن شهر زندگی می‌کنند و عوارض می‌دهند. وقتی بی‌کاری زیاد باشد، مهاجران به شهرها می‌آیند. این امر را می‌توانید با مهاجرت افراد از سووریه به اروپا مقایسه کنید. مردم اروپا معتقدند مهاجران زندگی ما را به هم می‌ریزند، از طرف دیگر حضور مهاجران باید بشودروستانه ساماندهی شود.

بخشی از دست‌فروش‌ها به دلیل فقر مطلق که در شهر محل زندگی‌شان گریبانشان را گرفته، مجبور به مهاجرت شده‌اند. مثلا در سیستان‌وبلوچستان گاهی توفان شن چندین روستا را ربر می‌گیرد. به جای اینکه برای روستاییان درختکاری کنند که جلوی روغن‌زدن گرفته شود، برایشان استادیوم ساخته‌اند. این افراد به تهران مهاجرت می‌کنند و به جایی مثل مرکز شهر می‌روند که اصناف می‌خواهند مشتریان خودشان را داشته باشند. در این حالت، نمی‌توان گفت دست‌فروشی غیرقانونی است، اما می‌توان گفت دست‌فروشی غیرقانونی‌تر از این نیست که افرادی می‌خواهند از کشوری به کشور دیگری مهاجرت کنند و همه رسانه‌ها از این کار دفاع می‌کنند. حتی رسانه‌های اروپایی جسد کودکی که در آب غرق شده را منتشر می‌کنند و می‌گویند اجازه بدهید این افراد مهاجرت کنند. در صورتی که شهروند آن کشور گرفتند، مثلا یونان اصلا در این بازی حضور نداشته، فرانسه و آلمان به‌نوعی در این بازی بوده‌اند اما همه می‌خواهند این مشکل را به‌نوعی حل کنند. بحث ما هم این است که دست‌فروشی به آن میزان غیرقانونی نیست اما همه به دنبال حل مسئله مهاجرت هستند. به اینجا می‌تسیم که اقدامات شهرداری غیرقانونی‌تر است. اینکه با تغییر کاربری، ساختمان طبق محاسبه طرح جامع تهران، دو سه

خبر

مترو به ایستگاه راه‌آهن متصل می‌شود

● **مهر:** مدیرعامل شرکت راه‌آهن با بیان اینکه زیرزمینی‌کردن قطار در منطقه ۱۷ و ۱۸ تهران، ۲۶ هکتار از اراضی این مناطق را آزاد کرد، گفت: ایستگاه راه‌آهن در میدان آزادی ساخته می‌شود تا مکمل خط ۴ مترو باشد. محسن پورسیداقایی درباره مسائل مربوط به عبور خطوط راه‌آهن در مناطق ۱۷ و ۱۸ شهرداری تهران، گفت: موضوع انتقال خطوط راه‌آهن به زیر زمین باید بررسی شود؛ زیرا در بسیاری از شهرهای بزرگ دنیا این خطوط از مرکز شهر و مراکز تجاری مهم عبور می‌کنند. وی با بیان اینکه ایده‌ای برای احداث ایستگاهی در میدان آزادی داریم تا در این ایستگاه نیز راه‌آهن با مترو در خط ۴ یک ایستگاه مکمل داشته باشد، افزود: انتقال خطوط راه‌آهن در مناطق ۱۷ و ۱۸ به توتل، کاری غیراصولی بود؛ زیرا با هزینه آن می‌شد طرحی را معادل هزارو ۲۰۰ میلیارد تومان اعتبار به سرانجام رساند؛ در واقع می‌شد این هزینه را در جای دیگری صرف کرد تا مردم منطقه دستاوردهای بهتری داشته باشند. مدیرعامل شرکت راه‌آهن با اشاره به اینکه انتقال ایستگاه راه‌آهن شهر قم به محدیه در سال‌های گذشته موجب اعتراضات مردم شد، گفت: براساس این در دو سال گذشته این ایستگاه باز هم به داخل شهر منتقل شد. معاون شرکت راه‌آهن هم با تأکید بر اینکه ایستگاه‌های راه‌آهن باید در مرکز شهرها قرار گیرد، گفت: ایستگاه‌های راه‌آهن در شهر تهران افزایش یافته و به خطوط مترو متصل می‌شود. سعید محمدزاده با تأکید بر اینکه جانمایی ایستگاه‌های راه‌آهن باید در داخل شهرها باشد، گفت: اینکه ایستگاه‌ها در وسط شهر باشد، نیاز به دلیل و مدرک ندارد و امری کاملا بدیهی است. وی با اشاره به اینکه در دوره‌ای به راه‌آهن قششار آوردند که باید ایستگاه راه‌آهن قم را به خارج از شهر منتقل کنند، اظهار کرد: این اتفاق افتاد و ایستگاه قطار قم به محدیه منتقل شد و مردم باید برای رسیدن به شهر قم دوباره مسیر جداگانه‌ای را در خارج از شهر طی می‌کردند تا به شهر قم برسند که این موضوع هیچ توجیهی نداشت.

تفاهم‌نامه همکاری ایران و«اگزیم‌بانک» چین امضاشد

● **مهر:** ایران و چین دپروز سه‌شنبه در پکن تفاهم‌نامه‌ای را با هدف تمهید شرایط تأمین مالی پروژه‌های اقتصادی و زیربنایی و بسط و تعمیلی همکاری‌های دوجانبه امضا کردند. این تفاهم‌نامه در حاشیه شانزدهمین نشست کمیسیون مشترک اقتصادی دو کشور در پکن توسط محمد خراعی، معاون وزیر امور اقتصادی و دارایی و سون پینگ (sun ping) معاون بانک صادرات و واردات چین (اگزیم‌بانک) امضا شد. این تفاهم‌نامه شامل چند بخش است که از آن جمله می‌توان به طرح‌های مربوط به راه، بندر، حمل‌ونقل، نیروگاه، مخابرات، پارک‌های صنعتی، گاز و نفت، بخش بهداشت و درمان، کشاورزی و گردشگری اشاره کرد.

صادرات ۲۷۰۶ میلیون دلاری فرش دستباف به آمریکا

● **ایرنا:** حمید کارگر، رئیس مرکز ملی فرش ایران از رشد قابل‌توجه صادرات فرش دستباف به کشور آمریکا با اجرایی‌شدن برنامه جامع اقدام مشترک (برجام) خبر داد و میزان صادرات آن را به این کشور در چهار ماه نخست امسال ۲۷میلیون و ۶۰۰ هزار دلار اعلام کرد. کارگر همچنین درباره خرید اعتباری فرش دستباف گفت: تفاهم‌نامه‌ای بین مرکز ملی فرش ایران و صندوق کارآفرینی امید برای ارائه تسهیلات ارزان‌قیمت به خریداران فرش دستباف امضا شده است. خریداران فرش دستباف ایران می‌توانند تا مبلغ صد میلیون ریال (۱۰ میلیون تومان) از فروشندگان این کشور خود را به صندوق کارآفرینی امید متصل و در این صندوق ثبت‌نام کرده‌اند. فرش خریداری کنند. وی نرخ سود این تسهیلات را چهار درصد و زمان بازپرداخت را ۳۶ ماه اعلام کرد و گفت: در مرحله نخست اجرای این طرح کارکنان دولت و بازنشستگان می‌توانند با ارائه معرفی‌نامه از دستگاه متبوع خود به صندوق کارآفرینی مراجعه کنند و از این تسهیلات بهره‌مند شوند.

دومین دوره لیگ فوتبال پرشین ویژه کودکان مناطق حاشیه ایران

● **دومین** دوره مسابقات فوتبال لیگ پرشین در تاریخ ۱۹ تا ۱۰ شهریور ۱۳۹۵ (ساعات ۱۶ تا ۲۳) در زمین چمن طبیعی مجموعه شماره سه آکادمی پرسپه دانشگاه تهران واقع در خیابان امیرآباد شمالی نرسیده به بزرگراه حکیم جنب مؤسسه ژئوفیزیک، برگزار می‌شود. این مسابقات امسال با حضور ۳۰ تیم از محلات حاشیه سراسر کشور در سه رده سنی نونهالان و نوجوانان و جوانان برگزار خواهد شد. جمعیت اسناد دانشجویی امام‌علی(ع) که از سال ۱۳۷۸ کار خود را در راستای بهبود وضعیت زندگی اقشار آسیب‌پذیر جامعه، به‌ویژه کودکان کار و کودکان ساکن در مناطق محروم آغاز کرده، ورزش را به‌عنوان ابزاری قوی در زمینه مددکاری به کار گرفته است. «پرشین» نخستین و تنها باشگاه ورزشی حرفه‌ای ویژه حمایت از کودکان کار و کودکان ساکن در مناطق محروم است.